

Sang

For *Lunet* og det *Skjønne*
Lad Sangen bruse frem!
Bouquetter friske, grønne,
Og Krandsse bringes dem!
Nu har vi Carnevale,
Syng dandsende dit Qvad,
I Nat er kun een Tale:
»Slaa Gjækken løs, vær glad!«
Tænk Dig, om hele Jorden
Humeuret holde Fest,
Og husk saa paa, i Norden
Er det ei fremmed Gjæst;
I Grønland selv det gives,
Og til os *Holberg* kom,
I Norden *Lunet* trives,
Og *Skjønhed* – see rundt om!
Her svæve de saa glade,
Skjønheden, *Lunet* nær,
Hvad er en Maskerade,
Naar ei de to er der!
Og hvad er hele Livet
Foruden deres Magt?
Dem være Krandsen givet,
Dem være Sangen bragt!
Os *Lunet* laaner Vinger,
Og *Skjønhed* Fest-Behag!
Hør, i Musiken klinger
Høit Glædens Pulseslag.
Det Opraab er til Dandsen,
Det bruser gjennem Hal:
Skjønhed og *Lune* Krandsen,
De gjør vort Carneval!